

Hodnotící setkání 11. a 12. října 2013

Účastníci:

ZF – Zdena Filípková, Proxima Sociale

VG – Vendula Gojová, Ostravská Univerzita

DO – Dagmar Doubravová, Rubikon Centrum

PH – Petra Hantáková, Azylový dům

IB - Iveta Blehová, Centrum J.J.Pestalozziho, o.p.s.

JH – Jana Havlová, NEET

EH – Egle Havrdová, CPVP

KG – Kateřina Gagolová - OSPOD

Workshopy – sobota

Skupina „neziskovky“ - výstup ze skupinové práce

IB: Nabízíme tréninky pracovních dovedností formou dílen, psychologicko-terapeutickou pomoc těm, kteří to potřebují, před tím, než nastoupí do té práce, dále poradenství, možnost doprovodu, trénink dovedností pro uplatnění na trhu práce (jak napsat životopis, motivační dopis, trénink vstupních pohovorů, atd.). Z toho nám vzniklo, že by se nám líbilo, ale nikdo to u nás nedělá, jsou programy k podnikání pro mladé lidi a programy mentorství. Ty by spočívaly v tom, že by se těch lidí na úřadě práce někdo ujal a ukázal jim, jaké jsou možnosti, ať už získání práce, ohledně podnikání, případně by je doprovázel, zjišťoval by jejich schopnosti, na co jsou dobří a co by je bavilo. Zaznělo tu, že hodně mladých lidí dělá nějakého koníčka, kterým se neživí, ale v podstatě by se tím živit mohli. Takže v rámci mentorství a podnikatelských programů zjistit, jak by se to podnikání dalo rozjet.

ZF: To je ten klasický případ třeba grafitáka, který se pak úspěšně živí designem... Tři čtvrtiny grafitáků z devadesátých let v tom dnes jsou.

VG: To je podobné, jak říkali z Nacra, když tady byly, že takové programy dělají. To se mi líbí.

IB: Například jak tu říkala Radka za mladé nezaměstnané, že se zabývá alternativní medicínou, tak jsme říkali, že by bylo bezvadné, kdyby měla nějakého mentora, který by jí ukázal, jak založit živnosták, jak vést účetnictví, jak se dělá marketing, PR, reklama, webové stránky.. Radka říkala, že

zkoušela nějakým způsobem podnikat, ale že v tom byla neúspěšná, protože ty vstupní náklady byly strašně vysoké. Takže by uvítala, kdyby byla možnost, že by třeba ještě jeden rok absolvent byl státním pojištěncem. To si myslíme, že by bylo dobré. Pak tedy máme v tom, co potřebujeme, aby se tohle všechno dalo rozjet. V první řadě jsou to peníze, protože bez nich se nedá nic dělat. Jde o takové peníze, aby byl dostatek času a personálu, který by se na to vyčlenil.

ZF: Ten personál by byl při úřadech práce nebo by to byla neziskovka?

IB: To je jedno. Já si dovedu představit, že bychom jako neziskovka otevřeli vzdělávací program pro absolventy, dá se kombinovat ty sociálně vyloučené i ostatní. Jedni by tak mohli vidět, jak snadno a kam až můžou spadnout a druzí by mohli vidět, že i když někdo má problém, může se na trhu práce uplatnit.

VG: Také je možností založit sociální družstvo. Že by mohli spolu se podporovat a sdílet, není těžké ho založit. Snížilo by se tím i to, co říkala Radka, že náklady jsou veliké. Často na podnikání není potřeba mít samostatnou kancelář a další věci. Nejenom že pak sdílejí společný prostor, ale i zkušenosti a překážky, které musí překonat. Je jednodušší domluvit se s někým a pak přijít s tím, co potřebujete. Propojit to, co máte s tím, co potřebujete.

IB: Další bod máme spoluúčast fakult s tím, že bychom nabízeli stáže. Mluvila jsem o tom, že my jsme oslovili několik fakult v naší blízkosti s tím, že jsme jim nabízeli pro studenty možnost stáží, ne zadarmo, ale za úplatu. Nikdo neměl zájem. Kdyby to fungovalo, z peněz, které fakulty dávají, by se mohl vyčlenit člověk, který by se staral nejen o stážisty z fakult, ale i o další, kteří by do cílové skupiny spadali.

ZF: Zeptám se, to by bylo zaměřeno jen na fakulty, které poskytují vzdělání v našem oboru, v sociálních službách, v pedagogice?

IB: Ne, vůbec ne. Jakékoliv fakulty. Mohli bychom udělat projekt třeba na vzdělávání účetních nebo daňových poradců..

ZF: Takže provázanost se školstvím je důležitá.

IB: Že by každá fakulta řekla: My vám dáme 10 stážistů a chceme, aby se naučili tohle a tohle. takže bychom měli člověka, který by to koordinoval, hlídal účinnost, zajišťoval stáže ve firmách. Nebylo by to jenom na sociální oblast.

ZF: Mě napadá, že ty sice říkáš fakulty, ale tohle by bylo dobré i se středními školami. Jak jsme se bavili, že tam chybí výchovný poradce, tak takhle by děti vyšly a měly by další praxi. Protože člověk, který jde z učňáku praxi má, ale ze střední školy nemá žádnou praxi.

PH: Ony ty týdenní praxe jsou ale k ničemu, to nikdo nechce dělat.

IB: Než se rozkoukaj, jdou pryč, to je k ničemu. Ty praxe by měly být aspoň půlroční. Aby se tam ten člověk něco naučil. Další bod je snížit administrativní náročnost. Možná je to utopie, ale byli bychom za to rádi.

ZF: Možná by se snadněji sehnaly peníze než snížila administrativa.

IB: Dále jsme říkali, že by bylo dobré, aby uznání naší praxe bylo dostačující jiným organizacím. Aby to naše razítko mělo nějakou hodnotu a uznání, akreditaci třeba. Také jsme mluvili o návaznosti po střední škole, to znamená, aby pokud se člověk dostane na úřad práce, aby ta prodleva, než by šel na stáž nebo dobrovolnickou činnost, byla co nejmenší. A bylo by dobré, kdyby se to také provázalo s nějakým vzděláváním v průběhu té stáže. To je dost o penězích. Takže by k nám nastoupil člověk na stáž, rozkoukal by se, udělal by si první stupeň odbornosti současně se stáží a měl by komplex věcí, které by se týkaly třeba práce s lidmi v krizi. Něco podobného by šlo i mimo sociální služby, třeba by si dělal praxi v účetnictví a k tomu kurz například mzdového účetnictví nebo základů podnikání a podobně. Takže by to nebyla jen praxe, ale celý balík. Dále by bylo dobré zjistit potřebnost v tom regionu, takže Úřad práce a zaměstnavatelé a s tím je spojen poslední bod – zjistit potřebnost té cílové skupiny nezaměstnaných a propojit to dohromady. Takže zjistit, jaká volná pracovní místa u nás jsou, co by zaměstnavatelé potřebovali a jaké jsou představy cílové skupiny a podle toho dělat ty programy. Protože jedno bez druhého rozhodně nepůjde. Potom jde o to, navázat spolupráci se zaměstnavateli, kteří by byli ochotni alespoň třeba 2 z 10 stážistů i po stáži zaměstnat. Protože mít zaručené místo je strašně motivační. Může to vést i k tomu, že ti lidé budou mezi sebou soupeřit.

ZF: Což je možná dobré, simuluje to reálný život, kde se na jedno místo hlásí spousta lidí. Aby to nebylo jen pouhé opečovávání, ale jako je to v realu.

JH: Já jsem teď v projektu Praxe pro mladé do 30ti let, udělali to tak, že z pracáku vybrali 6 lidí, kteří jsou na tom podobně jako já, žádní sociálně vyloučení, ale dlouhodobě nezaměstnaní a bez praxe a oni nám vytvořili pracovní místo v jedné firmě a my budeme dělat výběrové řízení a soutěžíme o to místo. Ale jen mezi sebou. Takže se naučíme, jak to chodí, ale zas nesoutěžíme s jinými lidmi, kteří mají praxi. A to se mi líbí.

IB: Tímhle směrem by mohlo jít i firemní dobrovolnictví. Že by lidé z praxe, manažeři simulovali výběrové řízení, další by vám „dělali“ konkurenci, abyste si zažili proces výběrového řízení a dostali zpětnou vazbu. Bylo by to tak od lidí, kteří o tom ve skutečnosti i rozhodují, kdo práci dostane.

...

Skupina OSPOD:

KG: Navrhovali bychom opět zavést veřejnou placenou službu a v souvislosti s tím pružně reagující rekvalifikace. V rámci placené služby by se zaměstnávali absolventi, rekvalifikace by reagovaly na to, jaká je poptávka, co v daném regionu momentálně potřebují, čeho je nedostatek.

ZF: Když se budeme bavit konkrétně, jaký program by vám pomohl? Máte tady partnery z neziskovek, co byste potřebovali k tomu, abyste naplnili to, co je ve vašich silách?

KG: My bychom v našem městě potřebovali, aby neziskovky, které tam jsou, aby se víc otevřely a víc nabízely svoje služby.

ZF: Jaké konkrétně služby?

Projekt „Přenos know-how práce s mladými lidmi ohroženými ztíženým uplatněním na pracovním trhu a s tím související sociální exkluzí“, CZ.1.04/5.1.01/77.00361 je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky.

KG: Máme řadu nezletilých maminek, pro ty by byly užitečné nějaké programy. Jakmile nezletilá holka otěhotní, okamžitě ukončí školu a už se to s ní táhne, má problém dodělat školu, má problém najít práci. To samé kluci, když vyjdou v šestnácti ze základky. Aby někdo za nimi přišel a ptal se, už sis našel nějakou práci, kde hledáš? Takže u těch mladých mamin, které se odstěhují od rodiny by byla potřeba intenzivní práce s nimi, aby je někdo naučil vést domácnost, naučil je starat se o to dítě, jak si zajistit individuální výuku, u těch kluků je sledovat, směřovat k rekvalifikaci..

DD: My si myslíme, že by se nejvíc měla řešit chybějící práce. Je fakt, že je těžké najít tu správnou osobu, která se tím bude na Úřadě práce zabývat.

ZF: Ona je to trochu utajená informace, málokdo o tom ví.

DD: Ministryně o tom mluvila, byla o tom tiskovka, já jsem ji viděla a říkala jsem si, že fajn, že jsme v tom aktivní. Víím, že na to mají peníze z EU, my je taky čerpáme a víím, že tam je vždycky problém, aby se to dočerpalo. Také nám pomohlo, že tam je náš bývalý spolužák. Tak bylo jednoduché se s ním spojit a oni pak přišli a všechno nám řekli, že to potřebujou rozhejbat. Že se nástroje aktivní politiky zaměstnanosti nečerpají a my jsme jim zas mohli říct, že je to tak, protože tam mají tu udržitelnost. Takže oni nějakým vnitřním předpisem zmírnili ty podmínky. Nicméně to vřele doporučuju. Administrativa je ale pekelná. My už v tom máme asi 10 lidí a asi na pátý pokus se nám podařilo udělat dobře tu žádost, protože tomu se nedá rozumět.

EG: To je v rámci Operačního programu?

DD: Ne, v rámci Operačního programu získá Úřad práce peníze na aktivní politiku zaměstnanosti. Ale tohle je v rámci systému Úřadu práce. Oni to mohli dělat už dříve, akorát teď na to mají peníze, které potřebují utratit do programového období 2015. Je fakt, že v Praze to funguje, jsou v tom i podnikatelé, může si o to říct kdokoliv.

PH: I nezaměstnaný?

DD: Ne, nezaměstnaný ne, musí to být s tím, kdo si ho vezme do té praxe.

..

IB: Tímhle směrem by mohlo jít i firemní dobrovolnictví. Že by lidé z praxe, manažeři simulovali výběrové řízení, další by vám „dělali“ konkurenci, abyste si zažili proces výběrového řízení a dostali zpětnou vazbu. Bylo by to tak od lidí, kteří o tom ve skutečnosti i rozhodují, kdo práci dostane.

ZF: Bylo by důležité zaplatit poradce, který by se věnoval dětem na střední škole, tam je to mnohem akutnější.

VG: Je otázka, jestli je nutné, aby ten člověk byl zaměstnancem školy. Ty školy se s tím potýkají, trápí je, že to nefunguje. Že na to nejsou peníze. Jestli by neuvítaly, kdyby přišla třeba nějaká neziskovka a

nabídla jim, máme nízkoprahy a uděláme ještě to a to, můžeme to pro vás udělat a jeden člověk k vám může na dvě hodiny týdně přijít. Vy nám poskytnete místo a my to budeme dělat. Myslím, že to by uvítaly.

DO : Akorát ta neziskovka by na to musela dostat prostředky.

VG: Ve chvíli, kdy je zřizovatelem té školy obec, což je, tak škola pak může lobovat na obci, aby na to vypsal dotační program. Víím, že to tak funguje. Když se ty školy spojí a řeknou, že potřebují prolobovat to a to do dotačního programu.

DO: Ve strategiích se to musí navlíct na primární prevenci kriminality například.

VG: Nevěřím, že by to nešlo, když se vedení škol spojí. Středních.

ZF: Středních, protože tam jsou ohroženější. Když někdo vyjde ze základky, ještě tam pořád nějak funguje rodina.

...Přestávka...

Hodnocení

VG: ..když chceme řešit něčí problém, tak ho musíme řešit s ním. To je jedna věc. A druhá – i když nás všechny spojuje profese – sociální práce, tak každý v tom ranku dělá něco jiného. Ale jedno bez druhého by postrádalo smysl. V tom je pro mě to nejdůležitější.

DD: Já si nejvíc cením toho času, který jsem dala do diskuse. Za normálních okolností bych vůbec neměla příležitost se takhle potkat s lidma a přemýšlet. Baví mě čas, který jsem si tu dovolila strávit. Je zajímavé, že to vypadá, jako že jsme nic moc nedělali, já jsem zvyklá všechno strukturovat, mít prezentace a jít pryč, ale tady se najednou stalo to, že má člověk možnost přemýšlet. Za to děkuju. A že jsme se setkali parta, bohatá na jinakost a v té jinakosti byla možnost diskuse. Kdybychom to měli všichni stejně, tak by diskuse nebyla. Za to děkuju organizátorům., to je výhoda.

ZF: Je vždycky nevýhodné mluvit jako předposlední, protože co mohu říct? Můžu říct, že podepisuju všechno, co jste tu teď vy řekli. Pro mě osobně je strašně cenná ta diskuse. Viděli jsme se tu 4 dny, ale za sebe mohu říct, že jsme tu udělali mnohem víc práce a návrhů než za 4 dny. Bylo to velmi efektivní. Na to, že každý z nás dělá v neziskovkách už dlouho, měli bychom právo být vyhořelí a nekreativní, ale přišlo mi, že tu byla zapálena nějaká jiskra a jelo to a vymysleli jsme spoustu věcí. Asi ne všechno se dá zavést do praxe a není to v našich silách. Ale myslím si, že i ta výměna zkušeností je hrozně dobrá, že alespoň někde se bude něco zavádět, něco se bude měnit, něco se bude dělat. Co se týče projektu, chci poděkovat Egle, protože je to dobře nakombinované, různé profese, různé pohledy a setkání byla dobře načasovaná, vždy byl dostatečný prostor pro to, si to nechat rozležet v hlavě, ale zároveň nezapomenout.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

EH: Já musím poděkovat hlavně vám, protože kdyby jste tady nebyli, projekt by také nebyl. Ten projekt jste vy, vaše názory, vaše zkušenost. Vidím před sebou hodně práce, protože budeme muset vše nějak zapracovat, strukturovat a udělat z toho smysluplný výstup. A doufám, že s výstupem budete spokojeni vy i vaši kolegové, že budou výstupy užitečné. A mám radost, že se ještě setkáme na závěrečné konferenci k projektu v dubnu, kde bude připraven výstup – publikace a budou přítomni i zahraniční experti a kam budete moci pozvat i své kolegy. A jsem moc ráda, že tu byli i mladí nezaměstnaní, původně pro ně nebyl projekt plánován, ale jejich přítomnost se stala jednou z podmínek realizace projektu a jsem za to ráda.